

НАР. БИБЛИОТЕКА - ТЪРНОВО

ДЕПОЗИТНИ

1940

г. № 6823

ПРЕДИСЛОВИЕ.

Было е връме, любезный читателю, че тебе единъ день са та завели на училището, дѣто учительть ти е далъ единъ букварь въ рѣката и, както слѣдва, кай напрѣдъ ти е показалъ азбуката да учишь. Ты си си билъ главата надъ тѣза азбука, но нищо не е излѣзвало: азбуката си е оставала азбука и букварътъ ти са е садиралъ, а ти ни една букване си можалъ да запомнишь или си запомнялъ съ голѣмъ трудъ. Букварътъ и азбуката до толкова сѫти омрѣзвали, щото космытъ ти сѫ настгрѣхвали, като погледнешь само на него, а най много, кога е дохождало връме да отивашъ на училището. Най послѣ, подиръ тримѣсечното ти ходѣніе въ училището ты си са пущалъ на различни хитrostи за да са избавишь отъ училището: то си са прѣструвалъ болѣнъ, ту нарочно си закъснявалъ, а най подиръ може да си бѣгалъ отъ училището, като ти е было по прѣятно да измѣрвашъ сокакътъ и да бѣдешъ свободенъ. Но колко тежко, вѣрвамъ, си отплащалъ за тѣзи си *откраднатата* свобода! Баша ти или благодѣтельть ти, като се узнавалъ, че не си ходилъ въ училището или че си бѣгалъ, билъ та е, като желѣзо: и космы отъ главата ти може да се искубвалъ и ушиятъ ти раскарявалъ а пжъ боятъ отъ горѣ е отивалъ джаба. Най подиръ, подкарваль та е напрѣдя си, че въ училището, дѣто са подвъргнували още на по голѣмъ школски *искусъ*, по желаніето на

Чемодановъ
У. 16 м.
79351.